

Nyhetsbrev oktober 2022

Nu har det hänt, inte bara att ni har gått till vintertid i Sverige, utan att vi gått från svalt till svettigt. Här längs kusten är det nu bara att ställa in sig på att vara blöt av svett fram till maj/juni någon gång nästa år.

Oktober månad har bara rusat iväg, detta trots att vi inte gjort någon längre resa. Längre resa för oss är minst 100 mil enkel väg. Vi har varit i Tanga mesta delen av tiden och hunnit ifatt med mycket av kontorsarbete, planering och förberedelser av kommande uppdrag.

En jobbig och härlig söndag.

Vi besökte en liten församlingsgrupp utanför Tanga en av söndagarna i oktober. Efter gudstjänsten tänkte vi att vi skulle uppmuntra ledaren och hans fru genom att ta med dom på lunch någonstans i stan. Vi åkte till ett lite finare hotell där vi kunde sitta och äta i trädgården med utsikt över havet. Innan vi lämnar bilen så tar jag fram min handledsväska under förarsätet och tar en bunt pengar och stoppar i fickan. Jag stoppar in handledsväskan under förarsätet och går sedan ifatt de andra och vi sätter oss för att äta.

Ledaren och hans fru var sedan tvungna och åka och Susanne gick till bilen tillsammans med dom för att hämta ut deras ryggsäck de lämnat där. När hon kommer till bilen så är den olåst och hon tänker att jag måste ha glömt att låsa bilen. Hon ger dem deras ryggsäck och de ger sig av. Susanne ska sen låsa bilen men får inte i nyckeln i låset. Hon går till andra sidan och där funkar nyckeln. Hon blir då misstänksam och tittar under förarsätet där hon vet att jag gömmer handledsväskan med pengar och bankkort mm. Den är borta.

Hon hämtar mig och vi konstaterar att någon brutit upp låset på förarsidan och tagit den väskan, men lämnat min lpad, Susannes mobiltelefon mm. Vi försöker tänka klart och sätter igång att spärra bankkort meddetsamma. Det är både bankkort kopplade till svenska banker och till lokala banker i Tanzania. När det är gjort så kontaktar vi det vaktbolag som vaktar hotellet. Vakten har inget sett. Vi kontaktar även polisen som kommer och kan bara konstatera att det skett ett inbrott och att vi måste åka till stationen och göra en anmälan. Under tiden vi pratar, innan vi åker till stationen, så ringer ledaren och hans fru, de som vi ätit med, och säger att någon varit i deras ryggsäck som fanns i bilen och att de hittat en liten handledsväska i sin ryggsäck. Vi ber dom komma och de sätter sig på en motorcykel och kommer och berättar för polisen på plats. De öppnar ryggsäcken och i den finns min handledsväska. Inför polisen öppnar jag den och allt är kvar utom pengarna.

Någon har alltså tagit sin in i bilen, hittat handledsväskan (de har troligen följt oss ett tag), tagit pengarna och sedan gömt den i evangelistens väska för att sätta dit dom för stölden. Vi är tacksamma att allt är tillbaka, eftersom där fanns också körkort, uppehållstillstånd, ID kort mm. Pengarna är borta och vi kommer få nya bankkort såsmåningom. Förutom detta så var gudstjänsten härlig. Underbar lovsång, fantastiska vittnesbörd från vanliga människor om vad Gud gör i deras vardag, barnvålsignelse och vi fick be för människor till frälsning.

Pastorer och deras fruar

En liten resa har det dock blivit, en vecka i Dodoma, 50 mil från Tanga. Först var det ett par dagar då rörelsen här i Tanzania samlade alla pastorer för samtal om struktur och stadgar. Det är fascinerande att sitta med 800 män, i en stor konferenslokal, och alla har den bok som samlar rörelsens stadgar och man går från paragraf till paragraf, sida upp och sida ner och gör justeringar och ändringar tillsammans. En del språkliga justeringar och en del lite större strukturförändringar. Ibland kan bilden vara att Afrika har en underutvecklad demokrati men i detta fall fanns det inget att klaga på förutom träsmaken av att sitta läääänge. Man var engagerade, hade åsikter, argumenterade för och emot olika förslag och till slut fattades ett gemensamt beslut. Så var det för varje paragraf. Denna tillställning var ganska "grå" då det var bara män och många kostymer. Efter ett par dagar kommer fruarna till dessa män, för det är dags att ha ett par dagar av gemensam undervisning med fokus på äktenskap och familj.

Samlingen byter helt karaktär. I salen är det nu nästan lika många kvinnor som män. Det sprakar av färger och glädjen går inte att ta miste på.

Många av kvinnorna som nu är med kan sällan resa tillsammans med sina män då familjesituationer förhindrar det. Nu hade man fixat så att man kunde vara tillsammans på denna unika konferens.

Undervisningen var både skämtsam och alvarlig. Det gick att på ett skämtsamt men ändå alvarligt sätt beröra frågor som i mångt och mycket liknar frågor som är utmaningar i äktenskapen i Norden. Det handlade om prioriteringar, tid, pengar, mobiltelefoner, barnuppfostran, sex, ansvarsfördelning och mycket mer. De svåra frågorna som berör familjer och äktenskap i Tanzania idag berördes också och ibland gick det att ta på smärtan i rummet. Smärtan som kommer från att relationer med barn har havererat eller av att äktenskapet inte blivit så som man tänkt. Smärtan av att drömmar gått i kras eller att man hamnat i ett tillstånd av hopplöshet och förtvivlan. Att i denna blandning av äldre och yngre och lättsamt och smärtsamt få mötas och uppmuntra varandra, hjälpa varandra och be med och för varandra är en stor förmån. Vi åkte därifrån uppmuntrade och glada. Vi kunde konstatera att det finns stora kulturella skillnader men att i grund och botten är människan och dess grundläggande behov desamma överallt.

Man börjar bli gammal

På vägen hem från Dodoma så passade vi på att åka genom ett område (Songe) som vi var med och började ett arbete i början på 90-talet. Då fanns det ingen församling alls. Vi var med och tog de första kontakterna med de lokala myndigheterna och ordnade en tomt. Vi skickade den första evangelisten dit. Vi var med vid första dopet och vi byggde en bostad åt pastorn och senare en kyrka. Vi har också varit med och byggt en skola på den platsen.

Nu hade vi chansen att återbesöka detta område efter många år. Idag finns det en kraftfull församling som i sin tur har knoppat av sig i fler församlingar i området.

När vi sitter i den bostad vi var med och byggde och hör berättelserna om hur församlingen vuxit, spridit sig och hur en del av de som vi var med och stöttade på olika sätt har gått vidare och en del fallit ur tiden, så känner man sig ödmjukt tacksam över att man har fått vara med. Det känns som igår när minnesbilderna klarnar och berättelserna poppar upp. Vi inser att vi fick ett stort förtroende då, när vi var ganska unga, att få göra det vi trodde var riktigt. Församlingar i Sverige och Tanzania trodde på oss. Vi fick uppmuntran och hejarop. Vi mötte motstånd men det var aldrig i tanken att ge upp. Nu, många år senare får vi vara

med och se en del av resultatet. Vi tackar Gud för att vi fick chansen att gå på det vi trodde var riktigt. Vi inser också nu att det var många år sedan detta hände och att vi nog börjar bli lite gamla. Samtidigt så vill vi fortsätta att gå på det vi tror är riktigt för idag men också vara med och ge de unga chansen att skapa sin historia.

November

November är ingen "höjdmånad" i Sverige, enligt många. Grått, mörkt, kallt och blött. Här är det tvärtom med sol, ljus, varmt och i de flesta fall ganska torrt. Nu är det inte främst det som vi ser fram emot denna månad, även om det känns bättre än den nordiska varianten av november. November för oss kommer innebära flera olika typer av konferenser och mötesplatser, som alla har sitt syfte och sin förkortning.

Swahil coast Consultation, SCC

Nu främst möts vi här i Tanga till något som kallas för Swahili Coast Consultation. Vi har tillsammans med flera har tagit initiativ till att samla så många som möjligt av dom som jobbar med en vision för det som vi kallar för Swahilikusten. Det handlar om kustområdet som sträcker sig från södra Somalia ner till norra Mocambique. I detta område finns det många mindre nådda folkgrupper, fattigdom, flyktingar och många andra utmaningar. Vi tror att om vi lyckas att förena våra krafter, resurser och erfarenheter som kan vi bli mer effektiva och nå längre. Ca: 80 personer från flera olika länder i regionen samt från Nord kommer att vara med. Vi tror på goda dagar och många nya relationer.

Church Leaders Annual Consultation, CLAC

Denna årliga konsultation riktar sig till ledare i församlingsrörelser i Norden och åtta länder i öst och Centralafrika. Vi kommer samlas i Mwanza, Tanzania under några dagar kring temat "Bonded by love in perfect unity", "Kärleken, bandet som förenar till fullkomlig enhet" som är hämtat ur Kol 3:14. Under några dagar skall vi vara tillsammans och lyssna till god undervisning, samtala kring viktiga frågor och uppmuntra varandra till att fortsätta framåt. Det är en viktig mötesplats för att stärka relationer mellan Norden och Afrika och för att utveckla strategier för arbete framöver.

Ja detta är några axplock från senaste månaden samt några glimtar av det som ligger i planeringen framåt. Tack för att ni är med och ber för oss och stöttar på många olika sätt.

Hjälp oss att tacka Gud för:

- Att vi har hälsa och krafter
- Att det inte var värre än det var med inbrottet i bilen
- Att konferensen i Dodoma var så lyckad
- Hjälp oss att be för:
- Konferensen gällande Swahilikusten
- Konferensen som samlar ledare från Norden och Afrika
- Att vi får fortsätta ha hälsa och krafter